

РЕШЕНИЕ

№ 40771

гр. София, 21.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **5781** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба, подадена от „МИК ЕКСПРЕС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Л.“, [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя М. И. М., чрез надлежно упълномощения процесуален представител адв. Н. Г. /съдебен адрес: [населено място], [улица], офис 2/, срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221925002964-091-001 от 08.01.2026 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите /ТД на НАП/ С. – В. А. В. на длъжност началник на сектор /орган, възложил ревизията/ и Н. Ц. Р. на длъжност главен инспектор по приходите /ръководител на ревизията/, потвърден с решение № 397 от 26.03.2026 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ – С. при Централно управление /ЦУ/ на НАП, в частта на установените допълнителни задължения, както следва:

1. По Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчните периоди от 01.03.2024 г. до 31.05.2025 г. в общ размер на главницата 84 923,23 лв. /43 420,56 евро/ и прилежащи законни лихви за забава в общ размер 11 324,12 лв. /5 789,93 евро/;
2. По Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчната 2024 година в размер на корпоративен данък 25 944,93 лв. /13 265,43 евро/ и прилежащи законни лихви за забава в размер 1 637,71 лв. /837,35 евро/.

В жалбата и в проведеното открито съдебно заседание чрез процесуалния представител чрез адв. Г. се поддържат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на ревизионния акт в оспорената му част поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на

материалния закон. Твърди се, че органите по приходите са извършили формален и едностранчив анализ на събраните доказателства, нарушавайки принципите за служебно начало, обективност и законност по чл. 3 и чл. 5 ДОПК. Жалбоподателят твърди, че реалността на доставките на услуги по сортиране, прекомплектоване, товаро-разтоварни дейности, логистика и транспорт от доставчиците „ЛАСТ - КОНСУЛТ“ ЕООД, „АРИФ СТРОЙ“ ЕООД, „БУЛ ЕС КОМЕРС“ ЕООД, „ВАЛ ТРАНС - ТЕХ 65“ ЕООД, „МАРИ КОМ ИНВЕСТ“ ЕООД и „СИ ЕЛ ЕМ ПРО КОМЕРС“ ЕООД е безспорно доказана с представените данъчни фактури, търговски договори, подробни двустранни приемо-предавателни протоколи, касови бонове и аналитични счетоводни регистри. Поддържа се, че фактурираните услуги са пряко свързани с основната стопанска дейност на дружеството като мобилен представител на „Еконт Експрес“ ООД при обработката на куриерски пратки, по която дейност са реализирани и отчетени облагаеми доставки. Позовавайки се на константната съдебна практика на Съда на Европейския съюз /СЕС/ и Върховния административен съд /ВАС/, жалбоподателят посочва, че липсата на регистриран персонал или собствени материални активи при преките доставчици не съставлява законово основание за отказ на правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото законът не вменява на получателя задължение да контролира кадровия и технически капацитет на контрагентите си. Оспорват се и направените корекции по ЗКПО като пряка последица от незаконосъобразните изводи по ЗДДС. Във връзка с доставките от „АЙКО МУЛТИ КОНСЕПТ“ ООД и „МЬОМАКС БЪЛГАРИЯ“ ООД се твърди, че покупките са извършени от дружеството и обслужват дейността му. Претендира се цялостна отмяна на ревизионния акт в оспорената част и присъждане на сторените по делото съдебно-деловодни разноски по представен списък по чл. 80 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт С., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа изцяло фактическите и правни съображения, изложени в потвърдителното решение на решаващия административен орган. Излага, че събраните в хода на ревизията доказателства не установяват реално извършване на фактурираните услуги от посочените доставчици поради пълна липса на кадрова, техническа и материална обезпеченост, липса на конкретизация в протоколите и договорите относно мястото на престиране, използваните транспортни средства и конкретните физически извършители. Закупените стоки от мебелните магазини правилно са квалифицирани като стоки за лично потребление без връзка със стопанската дейност, водещи до прилагане на чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС и чл. 26, т. 1 ЗКПО. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и възражава срещу присъждането му поради липса на доказателства за плащане по банков път. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена по реда на чл. 159, ал. 1 ДОПК, не изпраща представител и не взема становище по предмета на спора.

Административен съд София-град, I отделение, 4 състав, като обсъди събраните по делото писмени доказателства във връзка с доводите на страните и извърши цялостна служебна проверка на обжалвания акт по реда на чл. 160, ал. 2 ДОПК, приема за установено следното от фактическа и прана страна:

Жалбата е подадена от легитимирано лице – адресат на засягащ го индивидуален административен акт, срещу подлежащата на съдебно оспорване част от ревизионния акт, потвърдена при задължителния административен контрол по реда на чл. 152 и сл. ДОПК с решение № 397 от 16.03.2026 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С.. Решението на горестоящия орган е връчено на жалбоподателя по електронен път на 03.04.2026 г. в 19:58:38 ч.,

видно от приложеното удостоверение за електронно връчване в ИС „Контрол“. Жалбата до съда е депозирана на 09.04.2026 г., т.е. в рамките на преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 ДОПК. Жалбата отговаря на законовите изисквания за съдържание и приложения по чл. 149 ДОПК, държавната такса е внесена съгласно указанията на съда, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Предмет на настоящото съдебно производство са единствено потвърдените с решението на директора на дирекция „ОДОП“ – С. задължения по ЗДДС за данъчните периоди от 01.03.2024 г. до 31.05.2025 г. и по ЗКПО за 2024 г., ведно с прилежащите лихви. В частта, с която административната жалба е оставена без разглеждане за данъчните периоди м. 06.2025 г. и м. 07.2025 г. поради липса на правен интерес /липса на корекция на декларирания от лицето резултат – ДДС за възстановяване/, прекратяването не е оспорено по реда на чл. 88, ал. 2 АПК вр. § 2 ДР ДОПК и е влязло в сила, поради което съдът не дължи произнасяне по тези данъчни периоди.

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221925002964-020-001 от 19.06.2025 г., издадена от И. М. Р. – началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството му на заместник на титуляря В. А. В. – началник на сектор „Ревизии“. Със ЗВР е възложено извършването на ревизия на „МИК ЕКСПРЕС“ ЕООД с обхват: задължения по ЗДДС за периодите от 01.03.2024 г. до 31.05.2025 г. и по ЗКПО за периода от 01.01.2024 г. до 31.12.2024 г., като за ревизиращи органи са определени Н. Ц. Р. – главен инспектор по приходите /ръководител на ревизията/ и Ф. А. Г. – инспектор по приходите. ЗВР е редовно връчена по електронен път на 07.07.2025 г.

Във връзка с дадените от съда указания относно компетентността на заместващия орган по делото е представена заповед № РД-01-404 от 27.05.2024 г. на и.д. директора на ТД на НАП С., издадена на основание чл. 11, ал. 3 ЗНАП вр. чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, с която функциите на компетентен орган по възлагане на ревизии са възложени поименно на органи по приходите от отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“, сред които под т. 2 е посочена В. А. В., а под т. 6 – И. М. Р.. По делото е приета и заповед № 72-09-22-392 от 05.06.2025 г., издадена от директора на ТД на НАП С. Х. М. на основание чл. 84, ал. 2 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ въз основа на мотивирано Предложение от директора на дирекция „Контрол“ Р. Я., с която е наредено държавният служител И. М. Р. за времето от 09.06.2025 г. до 20.06.2025 г. вкл. да изпълнява задълженията на отсъстващата поради ползване на платен годишен отпуск В. А. В.. От съпоставката на тези актове се установява по категоричен начин, че фактическият състав на заместването е надлежно осъществен – налице е валидна заповед за заместване, издадена от органа по назначаването преди издаването на ЗВР, удостоверена е обективната причина за заместването /отсъствие на титуляря в платен годишен отпуск/, а самият заместник И. Р. притежава и самостоятелно надлежно оправомощаване по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, с което са спазени задължителните указания, дадени в Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. по тълк. д. № 4/2002 г. на ОСК на ВАС и практиката на ВАС /така решение № 9668 от 06.10.2026 г. по адм. д. № 5596/2026 г. на ВАС, I отд.; решение № 4533 от 24.04.2026 г. по адм. д. № 3561/2026 г. на ВАС, VIII отд./.

Срокът на ревизията е удължаван законосъобразно със заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22221925002964-020-002 от 13.08.2025 г., ЗИЗВР № Р-22221925002964-020-003 от 09.09.2025 г. и ЗИЗВР № Р-22221925002964-020-004 от 03.10.2025 г., всички издадени от титуляря В. А. В. и надлежно връчени, като крайният срок за приключване на ревизията е определен до 07.11.2025 г. В законоустановения 14-дневен срок по чл. 117, ал. 1 ДОПК ревизиращият екип е съставил Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221925002964-092-001 от 14.11.2025 г., надлежно подписан от Н. Р. и Ф. Г. с квалифициран електронен подпис /КЕП/, положен в периода на валидност на

удостоверенията за електронен подпис. РД е връчен лично на управителя на ревизираното дружество на 16.12.2025 г. В срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК не е подадено писмено възражение. Ревизията е приключила с издаването на оспорения Ревизионен акт № Р-22221925002964-091-001 от 08.01.2026 г., издаден съвместно от органа, възложил ревизията – В. А. В., и ръководителя на ревизията – Н. Ц. Р., съгласно изискването на чл. 119, ал. 2 ДОПК и Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по тълк. д. № 10/2016 г. на ВАС. РА е подписан с валидни електронни подписи на издателите и съдържа предписаните от чл. 120, ал. 1 ДОПК задължителни реквизити. РА е връчен лично на управителя на дружеството на 20.01.2026 г. Всички процесуални действия са надлежно удостоверени с предвидение в ДОПК протоколи.

С оглед на изложеното съдът констатира, че обжалваният ревизионен акт е валиден индивидуален административен акт, издаден от материално и териториално компетентни органи по приходите, в предвидената от закона писмена форма и при спазване на административнопроизводствените правила, поради което липсват основания за прогласяване на неговата нищожност.

По отношение на правилното тълкуване и прилагане на материалноправните разпоредби и предвид данните по делото, съдът формира следните изводи:

От фактическа страна по преписката се установява, че основният предмет на стопанска дейност на „МИК ЕКСПРЕС“ ЕООД през ревизираните периоди е извършване на универсални и неуниверсални пощенски и куриерски услуги, осъществявани като мобилен франчайз по силата на безсрочен договор за търговско представителство от 01.04.2016 г., сключен с пощенския оператор „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК]. За ревизираните периоди дружеството е наело по трудови правоотношения средно между 9 и 12 служители на длъжност „шофьор-куриер“ и е реализирало облагаем оборот от куриерски услуги към „Еконт Експрес“ ООД с данъчна основа в размер 952 209,32 лв. и начислен ДДС в размер 190 441,86 лв., деклариран в дневниците за продажби и справките-декларации.

Относно отказания данъчен кредит по ЗДДС и непризнатите разходи по ЗКПО по доставки на услуги от шест дружества доставчици:

Органите по приходите са отказали право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет доставка на „услуги“, издадени от следните преки доставчици:

1. „ЛАСТ - КОНСУЛТ“ ЕООД – по 27 бр. фактури за данъчни периоди от м. 01.2025 г. до м. 05.2025 г. с обща данъчна основа 157 600,00 лв. и ДДС в размер 31 520,00 лв., с предмет: сортиране и прекомплектоване на готова продукция, стоки и материали и общи товаро-разтоварни работи;
2. „АРИФ СТРОЙ“ ЕООД – по 4 бр. фактури за данъчен период м. 03.2024 г. с обща данъчна основа 18 890,00 лв. и ДДС в размер 3 778,00 лв., с предмет: логистика и товаро-разтоварни дейности;
3. „БУЛ ЕС КОМЕРС“ ЕООД – по 19 бр. фактури за данъчни периоди от м. 04.2024 г. до м. 08.2024 г. с обща данъчна основа 107 770,00 лв. и ДДС в размер 21 554,00 лв., с предмет: логистика, товаро-разтоварни дейности и наем на гаражна клетка;
4. „ВАЛ ТРАНС - ТЕХ 65“ ЕООД – по 4 бр. фактури за данъчен период м. 05.2025 г. с обща данъчна основа 26 080,00 лв. и ДДС в размер 5 216,00 лв., с предмет: почистване, пренареждане на товари, товаро-разтоварни дейности и вътрешен транспорт в [населено място];
5. „МАРИ КОМ ИНВЕСТ“ ЕООД – по 12 бр. фактури за данъчни периоди от м. 09.2024 г. до м. 11.2024 г. с обща данъчна основа 67 710,00 лв. и ДДС в размер 13 542,00 лв., с предмет: сухопътни транспортни дейности, логистика и наем на гаражна клетка;
6. „СИ ЕЛ ЕМ ПРО КОМЕРС“ ЕООД – по 4 бр. фактури за данъчен период м. 12.2024 г. с обща данъчна основа 22 990,00 лв. и ДДС в размер на 4 598,00 лв., с предмет: сухопътен транспорт,

логистика и наем на гаражна клетка.

Общият размер на отказания данъчен кредит по тези шест доставчика възлиза на 80 208,00 лв. /41 009,70 евро/. Като правно основание за отказа органите по приходите сочат чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 9 и чл. 25 ЗДДС, както и чл. 71, т. 1 вр. чл. 114, ал. 1, т. 9 ЗДДС, като приемат, че доставките не са реално осъществени, тъй като доставчиците нямат регистриран персонал, липсват данни за личен труд на управителите им, липсват собствени или наети транспортни средства, а представените първични документи и протоколи съдържали рамкова информация.

В частта по ЗКПО за 2024 г. на основание чл. 26, т. 2 във вр. с чл. 10, ал. 1 ЗКПО счетоводният финансов резултат на дружеството е преобразуван в увеличение със сумата 239 385,00 лв. /122 395,61 евро/, представляваща осчетоводените по сметка 602 разходи за външни услуги по процесните фактури за 2024 г., издадени от посочените доставчици, с мотива че фактурите не отразяват реални стопански операции и разходите са документално необосновани.

Съдът намира тези фактически констатации и правни изводи на органите по приходите за неправилни и незаконосъобразни по следните съображения:

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит възниква за регистрираното лице за получените от него стоки или услуги по облагаеми доставки, когато същите се използват за целите на извършваните от него облагаеми доставки. По силата на чл. 71, т. 1 ЗДДС лицето следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на закона, в който данъкът е посочен на отделен ред.

В конкретния случай от доказателствата по преписката се установява, че всички спорни фактури са издадени от надлежно регистрирани по ЗДДС лица към момента на данъчното събитие, съдържат задължителните законови реквизити по чл. 114 ЗДДС и надлежно отделен данък. Доставчиците са включили издадените фактури в дневниците си за продажби и справките-декларации по ЗДДС за съответните данъчни периоди, като дължимият данък е начислен към бюджета по смисъла на чл. 86 ЗДДС. Фактурите са надлежно отразени в счетоводството на жалбоподателя по сметка 602 „Разходи за външни услуги“, сметка 4531 „Начислен ДДС за покупките“ и сметка 401 „Доставчици“, като плащанията са извършени в брой срещу издадени фискални касови бонове от регистрирани в НАП фискални устройства, което кореспондира с регистрираните касови операции и касовите книги, съгласно данните в ревизионния доклад и приложението по делото, вкл. наличната Аналитична хронологична ведомост.

Към всяка една от процесните фактури са представени писмени договори за услуги и двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, в които подробно са индивидуализирани изработените човекочасове, договорената часова ставка и конкретният обем извършена дейност по прекомплектване, сортиране, логистика и товаро-разтоварни дейности на куриерски пратки. Характерът на тези дейности не предполага съставянето на сложна техническа документация или проектни книжа – тяхното изпълнение се изразява във физически труд по обработка, товарене и транспортиране на куриерски пратки на територията на [населено място]. От естеството на куриерската дейност на „МИК ЕКСПРЕС“ ЕООД, обслужващо райони на столицата /„Л.“/, е видно, че дружеството е имало обективна и непрекъсната производствена необходимост от привличане на допълнителни спомагателни услуги за товарене, сортиране и пренареждане на пратки, за да реализира собствения си облагаем оборот от над 950 хил. лв. към „Еконт Експрес“ ООД.

Неоснователни са доводите на ответника, че фактурите не съдържат изискуемия реквизит по чл. 114, ал. 1, т. 9 ЗДДС. Когато предметът на доставката във фактурата е посочен като услуга с препращане към съответен договор и приемо-предавателен протокол, индивидуализацията на

престацията се извлича от цялостния комплекс от първични документи, съпътстващи доставката. Както приема СЕС в Решение по дело С-271/12 *Р. Т.* и Решение по дело С-516/14 *В. 06*, данъчният орган не може да откаже право на данъчен кредит само поради непълнота на фактурата, ако предоставените допълнителни документи съдържат необходимите данни за установяване на действителното извършване, естеството и стойността на доставката.

Основният мотив на органите по приходите за отказ на данъчния кредит – че доставчиците не разполагат с регистриран персонал по трудови договори и собствени ДМА, е в пряко противоречие с практиката на СЕС и националната съдебна практика. Съгласно задължителната съдебна практика на СЕС /решение от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 *Mahagében u Dávid*; решение от 06.09.2012 г. по дело С-324/11 *Gábor Tóth*; решение от 13.02.2014 г. по дело С-18/13 *Максипен*; решение от 22.10.2015 г. по дело С-277/14 *PPUH S.*; Определение от 09.01.2023 г. по дело С-289/22 *A.T.S. 2003*/, правото на данъчен кредит не може да бъде отказано на получателя на основание, че прекият доставчик или негов подизпълнител не разполага с необходимия персонал, материална база или превозни средства, или че доставчикът не е изпълнил задълженията си по деклариране и осигуряване. Законодателството по ДДС не задължава получателя да проверява материално-техническата и кадровата обезпеченост на доставчика, нито да контролира изпълнението на публичноправните му задължения. Услугите по сортиране, товарене и логистика по естеството си могат да бъдат извършени чрез личен труд на управителите, граждански договори, неформално наети лица или превъзлагане.

За да се откаже правото на данъчен кредит на данъчнозадължено лице, органът по приходите носи пълната доказателствена тежест по чл. 170, ал. 1 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК да установи с обективни и категорични доказателства, че лицето е извършило данъчна измама или че е знаело или е било длъжно да знае, че с процесните сделки участва в данъчна измама, организирана от доставчика или трето лице по веригата /решение от 06.12.2012 г. по дело С-285/11 *Б. П. / Б.*; решение от 11.11.2021 г. по дело С-281/20 *Е.*; Определение по дело С-289/22 *A.T.S. 2003*/. В настоящия случай приходната администрация не е ангажирала никакви конкретни доказателства за наличие на данъчна измама, нито е установила фиктивност на паричните потоци или връщане на заплатените суми към жалбоподателя. Ненамирането на някои доставчици на адреса за кореспонденция към момента на ревизията или последващата им служебна deregистрация по ЗДДС са факти, настъпили след извършване на доставките, и съгласно константната съдебна практика, не могат да се вменят във вреда на добросъвестния получател /така в решения по адм. д. № 5524/2023 г. на ВАС, адм. д. № 7632/2023 г. на ВАС, адм. д. № 10359/2023 г. на ВАС, адм. д. № 7178/2024 г. на ВАС/.

В., за изчерпателност следва да се посочи, че в този смисъл са изводите, до които е достигнал Върховния административен съд в практика, постановена именно по предходни ревизионни производства на същото ревизирано лице - „МИК ЕКСПРЕС“ ЕООД, при идентични фактически констатации за доставки на куриерски и спомагателни услуги: така в **решение № 5790 от 03.06.2025 г. по адм. д. № 4005/2025 г. на ВАС, I отд.**, съдът отменя изцяло ревизионен акт срещу „МИК Експрес“ ЕООД /вкл. по доставки от доставчика „Ласт Консулт“ ЕООД/, като приема, че: „При установено получаване на услугата и при липса на отричане, че тя е използвана за икономическата дейност на получателя, нередности у доставчика, включително липса на кадрови, материална или техническа обезпеченост, не изключват правото на приспадане; законът не изисква получателят да изследва действията или бездействията на преките и предходните доставчици. Данъчната администрация не може да прехвърля върху данъчнозадълженото лице собствените си контролни задължения, като изисква от него проверка дали доставчикът разполага с необходимите ресурси.“; в **решение № 11336 от**

12.11.2025 г. по адм. д. № 8545/2025 г. на ВАС, VIII отд., постановено по жалба на „МИК Експрес“ ЕООД срещу РА за непризнат данъчен кредит и разходи по доставки от „Ариф Строй“ ЕООД и др., ВАС приема, че: „Договорите и приемо-предавателните протоколи, съпоставени със счетоводното отразяване при дружеството и доставчиците и с обстоятелството, че представляващите доставчиците не отричат услугите, установяват извършването и приемането им. Услугите са свързани с куриерската дейност на получателя; липсата на данни за обезпеченост или транспорт сама по себе си не опровергава доставките.“

В продължение на горното, според настоящия съдебен състав процесният отказ на право на приспадане на данъчен кредит в размер **80 208,00 лв.** /41 009,70 евро/ по фактурите от посочените шест доставчика е незаконосъобразен и оспореният ревизионен акт следва да бъде отменен в тази част, ведно с начислените акцесорни лихви.

Относно корпоративния данък по ЗКПО за 2024 г. върху разходите за услуги:

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. По силата на чл. 26, т. 2 ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани. В настоящия случай разходите за външни услуги в размер **239 385,00 лв.** /122 395,61 евро/ са надлежно осчетоводени въз основа на редовни първични счетоводни документи /фактури/, придружени с договори, протоколи и касови бонове, отразяващи реално осъществени стопански операции в рамките на куриерската дейност на предприятието. Тъй като непризнаването на разходите по ЗКПО от страна на ревизиращия екип се основава единствено на констатацията за нереалност на доставките по ЗДДС, която съдът намери за необоснована, то и преобразуването на финансовия резултат на дружеството за 2024 г. в увеличение с тази сума се явява незаконосъобразно. Ревизионният акт следва да бъде отменен и в частта за допълнително установен корпоративен данък върху тези разходи в размер **23 938,50 лв.** /12 239,56 евро/ ведно с прилежащите лихви.

Относно отказания данъчен кредит по ЗДДС и непризнатите разходи по ЗКПО по доставки от „АЙКО МУЛТИ КОНСЕПТ“ ООД и „МЬОМАКС БЪЛГАРИЯ“ ООД:

С процесния РА на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС е отказано право на данъчен кредит в общ размер **4 715,27 лв.** /2 410,88 евро/ по фактури, издадени от „АЙКО МУЛТИ КОНСЕПТ“ ООД и „МЬОМАКС БЪЛГАРИЯ“ ООД, за данъчните периоди от м. 04.2024 г. до м. 04.2025 г., а на основание чл. 26, т. 1 ЗКПО счетоводният финансов резултат за 2024 г. е преобразуван в увеличение със сумата **20 064,25 лв.** /10 258,69 евро/, представляваща непризнати счетоводни разходи, несвързани с дейността, отчетени по сметка 602 с подметка „рекламации“, ведно с прилежащите лихви.

Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или чл. 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето. Разпоредбата на чл. 26, т. 1 ЗКПО императивно предвижда, че не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, несвързани с дейността.

От приложените към преписката фактури и счетоводни справки се установява, че предмет на закупуване са стоки за домашно и семейно обзавеждане: детски легла, матраци, спални комплекти, гардероби, ТВ шкаф, картини, чаши, кърпи, сервизи и прибори за хранене. По делото е безспорно установено, че основната стопанска дейност на „МИК ЕКСПРЕС“ ЕООД е куриерска дейност, извършвана като мобилен франчайз без стационарен клиентски офис или представителен салон. Дружеството не притежава и не е наемало недвижими имоти /апартаменти, жилищни сгради или почивни бази/, за обзавеждането на които тези детски и спални мебели и

домашни принадлежности да са били необходими за стопански цели. Осчетоводяването на закупените стоки за обзавеждане като разход за външни услуги по сметка 602 с аналитичност „рекламации“ представлява превратно отразяване, което не доказва връзка с извършваните куриерски услуги.

В тежест на жалбоподателя по чл. 154, ал. 1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК е било да ангажира конкретни писмени доказателства за предназначението и действителното използване на тези битови активи в независимата икономическа дейност на предприятието /решение по адм. д. № 2509/2011 г. на ВАС, VIII отд.; по адм. д. № 3107/2021 г. на ВАС, VIII отд.; по адм. д. № 1756/2024 г. на ВАС, VIII отд.; по адм. д. № 8186/2023 г. на АССГ). Такива доказателства не са представени нито в хода на ревизията, нито пред настоящата съдебна инстанция. Естеството на посочените вещи сочи на тяхното предназначение за лично и семейно потребление.

Поради това органите по приходите правилно са приложили материалния закон, като са отказали право на данъчен кредит по ЗДДС в размер **4 715,27 лв.** /2 410,88 евро/ на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС и не са признали отчетените счетоводни разходи за 2024 г. в размер **20 064,25 лв.** /10 258,69 евро/ на основание чл. 26, т. 1 ЗКПО, определяйки допълнителен корпоративен данък за довносяне в размер **2 006,43 лв.** /1 025,87 евро/, ведно със законните лихви. В тази част ревизионният акт се явява законосъобразен, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

С оглед изложените мотиви обжалваният ревизионен акт следва да бъде **отменен** в частта на допълнително установения данък по ЗДДС за данъчните периоди от 01.03.2024 г. до 31.05.2025 г. за сумата над 2 410,88 евро до пълния установен размер от 43 420,56 евро /т.е. за сумата от **41 009,70 евро**, представляваща 80 208,00 лв./, ведно с прилежащите лихви за забава, съответстващи на тази главница; **отменен** в частта на допълнително установения корпоративен данък по ЗКПО за 2024 г. за сумата над 1 025,87 евро до пълния установен размер от 13 265,43 евро /т.е. за сумата от **12 239,56 евро**, представляваща 23 938,50 лв./, ведно със съответната законна лихва за забава. Жалбата следва да бъде отхвърлена в останалата част – относно допълнително установения ДДС в размер **2 410,88 евро** и съответните законни лихви за забава, както и за корпоративен данък за 2024 г. в размер **1 025,87 евро** и съответните законни лихви за забава.

Предвид изхода по правния спор и двете страни имат право на съдебно-деловодни разноски съразмерно на уважената, съответно отхвърлената част от жалбата, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК. Жалбоподателят е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК за сумата 25,56 евро платена държавна такса и 5 000,00 евро договорено и заплатено адвокатско възнаграждение съгласно Договор за правна защита и съдействие от 07.04.2026 г. Вписването в договора за реално заплатено в брой възнаграждение има характер на разписка съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС. Ответникът е направил своевременно възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК. Съдът намира възражението за основателно с оглед фактическата и правна сложност на делото и провеждането на едно съдебно заседание. Изчисленият минимален размер по чл. 7, ал. 2, т. 5 вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа върху материалния интерес на спора /общо 63 313,27 евро главници и лихви/ възлиза на 2 450,00 евро. Поради това съдът редуцира адвокатското възнаграждение до справедливия и съобразен с наредбата размер от **2 500,00 евро**, или общо доказани разноски на жалбоподателя в размер **2 525,56 евро**. Съразмерно на уважената част от жалбата в полза на „МИК ЕКСПРЕС“ ЕООД следва да се присъдят разноски в размер на **2 384,89 евро**.

Ответникът е претендирал юрисконсултско възнаграждение. Съобразно отхвърлената част от

оспорването и на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на НАП следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер **50,00 евро**.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 4 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на **„МИК ЕКСПРЕС“ ЕООД**, ЕИК[ЕИК], **ревизионен акт № Р-22221925002964-091-001 от 08.01.2026 г.**, издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 397 от 16.03.2026 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, **В ЧАСТТА** на:

1. Допълнително установения данък върху добавената стойност за данъчните периоди от 01.03.2024 г. до 31.05.2025 г. по доставки на услуги от „ЛАСТ - КОНСУЛТ“ ЕООД, „АРИФ СТРОЙ“ ЕООД, „БУЛ ЕС КОМЕРС“ ЕООД, „ВАЛ ТРАНС - ТЕХ 65“ ЕООД, „МАРИ КОМ ИНВЕСТ“ ЕООД и „СИ ЕЛ ЕМ ПРО КОМЕРС“ ЕООД за сумата над 2 410,88 евро до пълния установен размер 43 420,56 евро /представляваща сумата 41 009,70 евро, равностойна на 80 208,00 лв./, както и за прилежащите законни лихви за забава, съответстващи на тази сума;
2. Допълнително установения корпоративен данък по ЗКПО за 2024 г. върху непризнати разходи за външни услуги за сумата над 1 025,87 евро до пълния установен размер 13 265,43 евро /представляваща сумата 12 239,56 евро, равностойна на 23 938,50 лв./, както и за прилежащата законна лихва за забава, съответстваща на тази сума.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **„МИК ЕКСПРЕС“ ЕООД**, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт № Р-22221925002964-091-001 от 08.01.2026 г. **В ОСТАНАЛАТА ОБЖАЛВАНА ЧАСТ**, а именно:

1. Относно допълнително установения данък върху добавената стойност по доставки от „АЙКО МУЛТИ КОНСЕПТ“ ООД и „МЬОМАКС БЪЛГАРИЯ“ ООД в размер **2 410,88 евро** /равностойност на 4 715,27 лв./ и прилежащите законни лихви за забава;
2. Относно допълнително установения корпоративен данък по ЗКПО за 2024 г. върху непризнати разходи по чл. 26, т. 1 от ЗКПО в размер **1 025,87 евро** /равностойност на 2 006,43 лв./ и прилежащата законна лихва за забава.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати от бюджета си в полза на **„МИК ЕКСПРЕС“ ЕООД**, ЕИК[ЕИК], сумата в размер **2 384,89 евро /две хиляди триста осемдесет и четири евро и 89 евроцента/**, представляваща съдебно-деловодни разноси по делото съразмерно на уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА **„МИК ЕКСПРЕС“ ЕООД**, ЕИК[ЕИК], да заплати в полза на **Националната агенция за приходите** сумата в размер **50,00 /петдесет/ евро**, представляваща юрисконсултско възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред тричленен състав на Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на препис на страните.

СЪДИЯ: